

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na výkonovou motivaci a její souvislost se syndromem vyhoření u vrcholových sportovců. Výkonovou motivaci jsme konceptualizovali na základě tří teorií: teorie sebedeterminace, teorie cílových orientací a teorie mindsetu. Cílem práce tedy bylo zjistit, jaký je vztah mezi projevy syndromu vyhoření a jednotlivými aspekty motivace u vrcholových sportovců. Sběr dat byl proveden pomocí dotazníkového šetření zahrnující Athlete Burnout Questionnaire (ABQ), Sport motivation Scale (SMS), Perception of Success Questionnaire (POSQ) a Dweck Mindset Instrument (DMI). Výzkumný soubor se skládal ze 115 vrcholových sportovců (73 žen a 42 mužů) s věkovým průměrem 22,4 let. Získaná data byla statisticky vyhodnocena a analyzována korelační a regresní analýzou v programu SPSS – 23. Ve výzkumné části bylo postupně prověřováno 5 výzkumných hypotéz týkajících se vztahů mezi projevy vyhoření a jednotlivými dimenzemi výkonové motivace. Výsledky korelační analýzy ukázaly statisticky významné souvislosti mezi vnitřní motivací (Intrinsic), orientací na úkol (Task) a ego (Ego) a syndromem vyhoření (Burnout). Jako 3 hlavní prediktory projevů vyhoření byly prostřednictvím regresní analýzy zjištěny nižší úroveň vnitřní motivace a integrované regulace a účast v individuálním sportu. Z praktického hlediska mohou výsledky přispět k lepšímu pochopení syndromu vyhoření a následnému zajištění vhodných podmínek eliminujících jeho výskyt.

Klíčová slova: syndrom vyhoření, výkonová motivace, vrcholoví sportovci